

ພຣະທຳດານເຮືອນ - ເລກທີສາມສິບຫ້າ

ການເປີດເຜີຍໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ William Miller ແລະ
ອຳນາດທຳລາຍລ້າງທັງສາມຫນ້າໄປສູ່ Armageddon

Jeff Pippenger
2023-12-30

ໃນ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ,” ໃນປີ 1798, ພຣະທຳດານເຮືອນ,
ແລະໂດຍສະເພາະນິມິດທີ່ຖືກສະແດງໂດຍແມ່ນ້ຳອູໄລ, ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ.
ນິມິດນັ້ນໄດ້ປະກາດເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພິພາກສາສິບສອນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ກາຍເປັນພື້ນຖານສຳລັບຄວາມຈິງນັ້ນ ແມ່ນ ດານເຮືອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 14. ວິນລຽມ ມິນເລີ,
ຜູ້ສື່ຂ່າວສານທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຮັບຮູ້ການເປີດຜະນຶກຂອງຂ່າວສານນັ້ນ,
ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງຄວາມຈິງທັງປວງທີ່ກ່ຽວພັນກັບນິມິດນັ້ນ,
ແຕ່ລາວໄດ້ທຳໃຫ້ສຳເລັດພາລະກິດທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ລາວ.

ເມື່ອ Miller ເລີ່ມຕົ້ນການສຶກສາພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈກົດເກນບາງປະການຂອງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຊີ້ບອກແລະສະຖາປະນາໄວ້ພາຍໃນພຣະຄຳພີ.
ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກບັນທຶກແລະກຳນົດຮູ້ຈັກໃນນາມວ່າ ກົດເກນການຕີຄວາມຂອງ William Miller.
ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍການດົນໃຈຈາກສະຫວັນ ແລະຖືກຊີ້ບອກວ່າເປັນກົດເກນທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້
ຊຶ່ງໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພິພາກສາຜ່ານບໍລິຫານໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. Miller
ໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍາກອນວ່າ ລາວເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳພີຈາກຕົ້ນເລີ່ມຂອງພຣະຄຳພີ
ແລະໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປພຽງແຕ່ເທົ່າທີ່ລາວເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ໃນຂະນະນັ້ນ. ຈາກແນວທາງນີ້
ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ງ່າຍວ່າ ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂໍ້ທ້າວທີ Miller ຮັບຮູ້
ແລະທີ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນຕໍ່ຂ່າວສານທີ່ລາວຈະຊີ້ບອກວ່າກຳລັງສຳເລັດຢູ່ໃນປີ 1844 ຄື “ເຈັດເທືອ” ໃນ
Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ.

ການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ທຸດສະຫວັນກາບຣີເຮືອນ ພ້ອມກັບທຸດສະຫວັນບໍລິສຸດອື່ນໆ
ໄດ້ນຳພາຄວາມຄົດຈິດໃຈຂອງ Miller ເໝືອນດັ່ງທີ່ກາບຣີເຮືອນເຄີຍໄດ້ນຳພາຄວາມຄົດຈິດໃຈຂອງ Daniel,
John ຜູ້ໄດ້ຮັບນິມິດແຫ່ງພຣະນິມິດ ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງໃນພຣະຄຳພີ;
ເພາະວ່າກາບຣີເຮືອນໄດ້ຮັບມອບໝາຍໜ້າທີ່ທີ່ຊາຕານໄດ້ສູນເສຍໄປ. ໜ້າທີ່ຂອງກາບຣີເຮືອນນັ້ນ
ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຊື່ທີ່ອັດຕະໂນມັດຂອງຊາຕານຄື Lucifer ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຜູ້ນຳແສງສະຫວ່າງ.
ກາບຣີເຮືອນໄດ້ນຳແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນມາເຖິງ Miller, ແລະໃນການເຊື່ອຝັງຕໍ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນ
ລາວໄດ້ປະກາດຂ່າວສານທີ່ແຈ້ງການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາຕໍ່ສອນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ເມື່ອຫັນກັບໄປພິຈາລະນາພາຍຫຼັງ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈພັນທະກົດຂອງ William Miller
ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈບາງປະການກ່ຽວກັບພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍ
ເປັນກະແຈສຳລັບວຽກງານຂອງທ່ານໃນການປະກອບຮ່າງຂ່າວສານເລື່ອງການພິພາກສາທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້.
ກະແຈອັນໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື ການທີ່ທ່ານຕະຫນົກວ່າ ໃນການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນ ໜຶ່ງວັນເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງປີ.
ອີກກະແຈໜຶ່ງຄື ໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນທີ່ທ່ານໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຈັດວາງ ແລະ ປະສານສາຍຄຳພະຍາກອນຕ່າງໆ
ທີ່ທ່ານຄົ້ນພົບ. ໂຄງສ້າງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດຊາຕານສອງປະການ
ຊຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມຮ້າງເປົ່າມາສູ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ. ການຄົ້ນພົບທັງໝົດຂອງ
Miller ໄດ້ຖືກຈັດວາງລົງເທິງໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງລັດທິຄົນຕ່າງຊາດ

ຕາມດ້ວຍລັດທິສັນຕະປາປາ ອັນໄດ້ຢຽບຢູ່ທັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ນັບແຕ່ສະໄໝ Israel ໃນບູຮານ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວສາມາດລະບຸຄວາມຈິງທຸກປະການທີ່ຈຳເປັນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອສະຖາປະນາວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໃຫ້ເປັນການເປີດສາກແຫ່ງການພິພາກສາ. ແຕ່ຄວາມຈິງນັ້ນຍັງມີຂອບເຂດຈຳກັດ ເພາະລາວບໍ່ອາດເຫັນອຳນາດຂົມເຫງ່ງປະການທີສາມ ຊຶ່ງຕິດຕາມຫຼັງລັດທິນອກຣິດແລະລັດທິສັນຕະປາປາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ການທີ່ລາວຈະເຫັນຄວາມຈິງນັ້ນບໍ່ແມ່ນສົງຄາມ ເພາະວ່າພາລະກົດຂອງລາວຄືການປະກາດວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບອຳນາດຂົມເຫງ່ງປະການທີສາມນັ້ນຈະຖືກເປີດຜະນຶກອອກຫຼັງຈາກວັນທີນັ້ນ.

ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບການຈັດວາງຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານຄຳພະຍາກອນຂອງລາວໃຫ້ສອດຄ່ອງເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງແຫ່ງອຳນາດສອງຢ່າງທີ່ນຳມາເຖິງຄວາມຮ້າງເບົາ ຄືໂຣມນອກຣິດຕາມຄວາມເຊື່ອດັ້ງເດີມ ແລ້ວຕາມດ້ວຍໂຣມສັນຕະປາປາ, ຍັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວດ້ວຍວ່າ ຄຳທີ່ຖືກແປເປັນ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມນັບຖືພຣະຫຼາຍອົງ ຫຼືອີກນ້ຳໝັ້ນຂອງໂຣມນອກຣິດຕາມຄວາມເຊື່ອດັ້ງເດີມ. ຄຳວ່າ "tamid" ທີ່ແປເປັນ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ຖືກດານເຮອນໃຊ້ທຳຄັ້ງ. ມັນຖືກໃຊ້ຄຽງຄູ່ກັບສັນຍາລັກຢ່າງໜຶ່ງສະເໝີ ຊຶ່ງ Miller ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນຕົວແທນຂອງສັນຕະປາປາ. ສັນຍາລັກຂອງສັນຕະປາປາທີ່ປະກົດຄຽງຄູ່ກັບ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ຢູ່ສະເໝີນັ້ນ ຖືກນຳສະແດງໄວ້ດ້ວຍສອງສັນຍາລັກ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ສັນຍາລັກທັງສອງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາຕ່າງກັນຊັບອກເຖິງສັນຕະປາປາ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ ເມື່ອດານເຮອນໃຊ້ຄຳວ່າ "tamid" ທີ່ຖືກແປເປັນ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ມັນຖືກໃຊ້ຄຽງຄູ່ກັບ ແລະ ຢູ່ກ່ອນສັນຍາລັກຂອງສັນຕະປາປາຢູ່ສະເໝີ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ທີ່ວ່າ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ເປັນພື້ນຖານຂອງໂຄງສ້າງທີ່ລາວເຫັນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດສອງຢ່າງທີ່ນຳມາເຖິງຄວາມຮ້າງເບົາ ຄືຄວາມນັບຖືພຣະຫຼາຍອົງ ຕາມດ້ວຍລັດທິສັນຕະປາປາ. ການລະບຸຂອງ Miller ວ່າ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ໃນພຣະທຳດານເຮອນໝາຍເຖິງຄວາມນັບຖືພຣະຫຼາຍອົງ ນັ້ນ ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວວ່າຈະກາຍເປັນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຂະໜາດໃຫຍ່ພາຍໃນຂະບວນການແອດເວນຕິສ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນຄົນຮຸ່ນທີສອງຂອງແອດເວນຕິສ ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1888.

ຄວາມຈິງຜ່ານຄຳພະຍາກອນປະການທຳອິດທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ ແລະເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈເກຣັກກັບວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຄື"ເຈັດເທືອ," ໃນ Leviticus ບົດ 26, ແລະນັ້ນເປັນຄວາມຈິງອັນທຳອິດໃນບັນດາຄວາມຈິງທີ່ Miller ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ ຊຶ່ງຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1863. ການປະຕິເສດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄົນຮຸ່ນທຳອິດຂອງ Adventism ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນຫວັງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານແຫ່ງ Laodicea. ຄົນຮຸ່ນທີສອງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນທີ່ການປະຊຸມໃຫຍ່ General Conference ທີ່ Minneapolis ໃນປີ 1888, ແລະພາຍຫຼັງຈາກການກະບົດທີ່ເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ ວຽກງານຂອງຊາຕານໃນການປະຕິເສດການລະບຸຂອງ Miller ທີ່ວ່າ "the daily" ແມ່ນລັດທິຄົນຕ່າງສາສະໜາ ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1901. ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ "the daily" ບໍ່ໄດ້ຖືກລະທັງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ຈົນກະທັ້ງຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງຜູ້ພະຍາກອນຍິງ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸວ່າທັດສະນະທີ່ຖືກສົ່ງເສີມຂຶ້ນເພື່ອຄັດຄ້ານທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ Miller ກ່ຽວກັບ "the daily" ນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍ "ທູດສະຫວັນທີ່ຖືກຂັບອອກຈາກສະຫວັນ." ການປະຕິເສດຢ່າງສົມບູນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄົນຮຸ່ນທີສາມ ປະມານປີ 1931. ຄົນຮຸ່ນທີສາມໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັບການຕີພິມໜັງສືຂອງ W. W. Prescott ທີ່ມີຊື່ວ່າ, The Doctrine of Christ, ໃນໄລຍະຫຼັງຈາກການປະຊຸມ Bible Conference ປີ 1919 ບໍ່ດົນ. ໃນປີ 1919

ຄົນຮຸ່ນທິສາມໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະດຳເນີນຕົວໄປຈົນຮອດການຕີພິມໜັງສື Questions on Doctrine ໃນປີ 1957.

ຫຼັງຈາກທີ່ຜົນງານຂອງ Miller ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະຈຳແຈ້ງໄວ້ເທິງຕາຕະລາງສອງອັນຂອງ Habakkuk (ແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850), ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລີ່ມເປີດເຜີຍຄວາມຈິງວ່າ ຍັງມີອີກອຳນາດໜຶ່ງ, ຄືອຳນາດທິສາມແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ, ທີ່ຈະຕິດຕາມຫຼັງລັດທິນອກຮີດ ແລະ ອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະ ມັນຈະຂົນເຫຼັກປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

"ໂດຍຜ່ານລັດທິນອກສາສະໜາ, ແລະຕໍ່ມາໂດຍຜ່ານລະບົບສັນຕະປາປາ, ຊາຕານໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນຕະຫຼອດຫຼາຍສັດຕະວັດ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະລົບລ້າງພະຍານຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ພວກນອກສາສະໜາ ແລະຜູ້ບໍ່ຖືລະບົບສັນຕະປາປາ ຖືກຂັບດັນໂດຍຈິດວິນຍານແຫ່ງມັງກອນດຽວກັນ. ພວກເຂົາແຕກຕ່າງກັນພຽງຢ່າງດຽວຄື ລະບົບສັນຕະປາປາ, ໂດຍສ້າງຂ້າງວ່າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ເປັນສັດຕູທຳອິດຕະລາຍ ແລະໂຫດຮ້າຍຫຼາຍກວ່າ. ໂດຍຜ່ານການດຳເນີນງານຂອງລະບົບໂຮມັນນິມ, ຊາຕານໄດ້ຈັບໂລກໄວ້ເປັນເຊວຍ. ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຖືກກວາດເຂົ້າໄປໃນແຖວຂອງຄວາມຫຼອກລວງນີ້, ແລະເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງພັນປີ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມພິເສດຂອງມັງກອນ. ແລະເມື່ອລະບົບສັນຕະປາປາ, ເມື່ອຖືກປົດອຳນາດຂອງມັນໄປ, ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍຸດການຂຶ້ນເຫຼັ້ງ, ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງກໍາລັງລຸກຂຶ້ນມາ ເພື່ອສະທ້ອນສຽງຂອງມັງກອນ, ແລະດຳເນີນຕົວໄປໃນວຽກງານດຽວກັນທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າ. ອຳນາດນີ້, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດສຸດທ້າຍທີ່ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຄຣິດຕະຈັກ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ. ບັນດາສັດຮ້າຍທີ່ນຳໜ້າມັນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກທະເລ, ແຕ່ອັນນີ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງການລຸກຂຶ້ນຢ່າງສະຫງົບຂອງຊາດທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກນັ້ນ. 'ເຂົ້າສອງອັນຄ້າຍລູກແກະ' ເປັນຕົວແທນໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ລັກສະນະຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດ, ດັ່ງທີ່ສະແດງອອກໃນຫຼັກການພື້ນຖານສອງປະການຂອງມັນ ຄື ລະບອບສາທາລະນະລັດ ແລະ ໂບຮແຕສແຕນຕີສົມ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄັດລັບແຫ່ງອຳນາດ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຮົາໃນຖານະປະເທດໜຶ່ງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບທີ່ພົ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລຂອງອາເມຣິກາ ໄດ້ບໍ່ຕື່ມິນດີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດປະເທດທີ່ປອດຈາກການອ້າງສິດຢ່າງຫຍຸ້ງຍະໂສຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ ແລະຈາກການປົກຄອງອັນກົດຂີ່ຂອງອຳນາດກະສັດ. ພວກເຂົາຕັດສິນໃຈສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານໜຶ່ງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານອັນກວ້າງຂວາງຂອງເສລີພາບທາງພົນລະເຮືອນ ແລະເສລີພາບທາງສາສະໜາ." Signs of the Times, November 1, 1899.

ມັນເລີຍສາມາດເຫັນອຳນາດຜູ້ຂຶ້ນເຫຼັກປະການທິສາມໄດ້, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ໂຄງສ້າງຂອງລາວຈຶ່ງບໍ່ສົມບູນ, ແມ່ນແຕ່ເໝາະສົມຢ່າງສົມບູນສຳລັບການປະຕິບັດງານຂອງລາວ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ ມັນເລີຍເປັນຜູ້ສື່ສານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້, ວ່າໃນພາລະກົດຂອງລາວ ລາວໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໂດຍ ເອລີຢາ ແລະ ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ, ແລະໂດຍ ເອລີຊາ ໃນການຊົງເອີ້ນລາວເຂົ້າສູ່ພາລະກົດນັ້ນ, ແລະໂດຍ ໂມເຊ ໃນການຕາຍຂອງລາວ. ມີພຽງບ່ອນຄົນໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄຳອະທິບາຍທີ່ລະບຸວ່າ ບັນດາທູດສະຫວັນກໍາລັງຄອຍຢູ່ຢ່າງຫຼຸມຝັ່ງສົບເພື່ອຊຸບຊີວິດພວກເຂົາຄືນມາ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນຄຳອະທິບາຍທີ່ມີກົງວກັບ ມັນເລີ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ພາລະກົດຂອງລາວຖືກຈຳກັດໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ລາວໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາໃນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຄຳກ່າວທີ່ຫຍາບຄາຍ ຫຼື ລົດຄຳຕໍ່ ມັນເລີ ແຕ່ປະການໃດ, ແຕ່ເປັນພຽງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ ຖ້າວ່າພາລະກົດຂອງລາວຈະຖືກພິຈາລະນາໃນແສງສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງແຫ່ງພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມົນເລີໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳອັນຈົງແຈ້ງຈາກທູດສະຫວັນ
ອັນເປັນສົງຄ໌ໃນໄລຍະສາມາດສ້າງໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ຊຶ່ງມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງອຳນາດສອງປະການແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ
ແລ້ວຕິດຕາມດ້ວຍລັດທິສັນຕະປາປາ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ຄຳພະຍາກອນທີ່ຊີ້ບອກປະຫວັດສາດທີ່ກວ່າການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາທີ່ສຳເລັດໂດຍອຳນາດສອງປະການນັ້ນ
ຈຶ່ງຖືກມົນເລີເຂົ້າໃຈຜິດ.
ແຕ່ການເຂົ້າໃຈຜິດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີອັນໃດເລື້ອຍທີ່ຖືກນຳໄປໄວ້ເທິງສອງຕາຕະລາງອັນສັກສິດຂອງຮາບາກກຸ
ບ່ອນທີ່ຮາກຖານທັງຫຼາຍທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຜ່ານວຽກງານຂອງມົນເລີ
ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນຮູບພາບຢ່າງຊັດເຈນ.
ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ການດົນໃຈສາມາດບັນທຶກກ່ຽວກັບແຜນພາບປີ 1843 ວ່າ
ມັນໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ແຜນຜັງປີ 1843
ນັ້ນໄດ້ຖືກຊີ້ນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າບໍ່ຄວນມີສ່ວນໃດຂອງມັນຖືກປ່ຽນແປງ;
ຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ. ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເຫນືອມັນ
ແລະໄດ້ປົກປັກຄວາມຜິດພາດຢ່າງໜຶ່ງໃນບາງຕົວເລກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຫັນມັນໄດ້
ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'Daily' ວ່າ ຄຳວ່າ 'ການຖວາຍບູລາ'
ເປັນຄຳທີ່ບັນຍາຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າໄປ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ບໍ່ທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບມັນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງ
ການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນນັ້ນໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່, ກ່ອນປີ 1844,
ເກຣັບທຸກຄົນລ້ວນເປັນເອກະພາບໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'Daily;' ແຕ່ນັບແຕ່ປີ 1844
ເປັນຕົ້ນມາ, ໃນທຳມະກາງຄວາມສັບສົນ, ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍອມຮັບ,
ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນໄດ້ຕິດຕາມມາ." Review and Herald, November 1, 1850.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ມົນເລີໄດ້ລວບລວມຂຶ້ນຕາມການຊີ້ນຳຂອງທູດສະຫວັນ
ໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພາຍໃນການຮັບຮອງແຜນພາບປີ 1843 ນັ້ນ,
ການດົນໃຈຈາກສະຫວັນໄດ້ລວມເຖິງວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມົນເລີທີ່ວ່າ "the daily"
ໝາຍເຖິງລັດທິນອກສາສະໜາ ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄຳພາສາເຮັບຮົວ "tamid" ທີ່ເປັນວ່າ "the daily"
ບາກດີຢູ່ໃນພຣະທຳດານເືອນຫ້າຄັ້ງ,
ແລະມັນສະແດງເຖິງສາຍສຳພັນລະຫວ່າງອຳນາດສອງປະການທີ່ເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ
ແລະຕາມມາດ້ວຍລັດທິສັນຕະປາປາ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ກ່ຽວກັບ "ສົງຄ໌ດຳເນີນຢູ່ເປັນນິດ" ວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ
ເປັນສົງຄ໌ຈຳເປັນຢ່າງສົນເຊີງໃນໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນທີ່ລ້ວນໄດ້ນຳໃຊ້
ເພາະວ່າຄວາມສຳພັນແບບຕ່ຳເນື່ອງຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ ຕາມມາດ້ວຍລັດທິສັນຕະປາປາ
ໄດ້ກ້າຍເປັນຈຸດອ້າງອີງຂອງລາວໃນການຈັດວາງຄຳພະຍາກອນທັງປວງທີ່ລ້ວນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈ.

ໃນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ," ໃນປີ 1798, ພຣະຄຳພິດານເືອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ,
ແລະຂໍ້ພຣະຄຳພິດານທີ່ເປັນສົງຄ໌ ຊີ້ສະແດງໄວ້ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ "ເສົາຫຼັກກາງ" ແລະ "ຮາກຖານ"
ຂອງຂະບວນການແອດເວັນ, ຄື ດານເືອນ ບົດທີ 8 ແລະ ຂໍ້ທີ 14.

"ຂໍ້ພຣະຄຳພິດານທີ່ເຫນືອກວ່າຂໍ້ອື່ນໆ ໄດ້ເປັນທັງຮາກຖານແລະເສົາຄ້າກາງຂອງຄວາມເຊື່ອແຫ່ງການສະເດັດມາ
ຄືຄຳປະກາດວ່າ, 'ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍອັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະ.' [ດານເືອນ

8:14.]” The Great Controversy, 409.

ຂໍ້ທີ່ສືບສືບຕໍ່ຕອບຂອງຂໍ້ທີ່ສືບສາມ, ແລະຄໍາຕອບນັ້ນກໍ່ປາສະຈາກຄວາມໝາຍ
ຫາກປາສະຈາກບໍລິດຂອງຄໍາຖາມ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງກ່າວຂຶ້ນ,
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ,
“ນິມິດຊຶ້ງກ່ຽວກັບເຄື່ອງບູຊາເຜົາຖວາຍປະຈຳວັນ ແລະການລະເມີດອັນນຳມາຊຶ້ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ
ທີ່ມີອົບທັງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະກອງພົນໃຫ້ຖືກຢຽບຢູ່ລົງໃຕ້ຕົນນັ້ນ ຈະດຳເນີນໄປດົນປານໃດ?”
ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົນຄົບສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ;
ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດນັ້ນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.” ດານເຮອນ 8:13, 14

ສອງຂັ້ນຕົ້ນສັນຍາລັກແຫ່ງການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ້ງໄດ້ຖືກກົດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະທັ່ງໜຶ່ງສືບສານເຮັດເປັນຜະນິກໃນ “ເວລາແຫ່ງທຊຸດ,” ໃນປີ 1798.
ຂໍ້ທີ່ສືບສາມ ລະບຸເຖິງອຳນາດສອງປະການແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ
ທີ່ມີນິເວດໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃນແບບແຜນຄຳພະຍາກອນຂອງລາວ. ມີນິເວດໄດ້ລະບຸ “ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳ,”
ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມ ວ່າແມ່ນລັດທິນອກຮີດ, ແລະ “ການລະເມີດທີ່ກົດໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າ”
ວ່າແມ່ນລັດທິສັນຕະປາບາ. ສົ່ງສຳຄັນຄື ຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ
ແບບແຜນຄຳພະຍາກອນທີ່ທຸດສະຫວັນໄດ້ນຳມາມີນິເວດໃຫ້ມາເຂົ້າໃຈນັ້ນ
ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນສອງຂໍ້ທີ່ສືບສານຕົວແທນແຫ່ງການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ ຊຶ້ງໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດໃນປີ
1798. ແຕ່ມີນິເວດໃດຖືກປະທານໃຫ້ເຫັນອຳນາດຖັດໄປ ທີ່ຈະກ່າວເຂົ້າມາສູ່ເວທີແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ແລະຂົນເຫຼັກປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ສັດຮ້າຍທີ່ມີສອງເຂົານັ້ນມີບາກຂອງມັງກອນ,
ແລະວ່າອຳນາດຂອງມັນຢູ່ໃນຫົວຂອງມັນ, ແລະວ່າພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນຈະອອກໄປຈາກບາກຂອງມັນ.
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແມ່ແຫ່ງຍິງໃສເພນທັງຫລາຍ; ວ່າແມ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນພວກລູກສາວ,
ແຕ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະເດັກນ້ອຍອອກຈາກພວກນາງ. ນາງໄດ້ມີວັນຂອງນາງແລ້ວ,
ແລະມັນໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ, ແລະບັນດາລູກສາວຂອງນາງ, ຄືນີກາຍໂປຣແຕສຕັນທັງຫລາຍ,
ເປັນພວກຕັບທຶຈະຂຶ້ນມາສູ່ເວທີ
ແລະສະແດງອອກຊຶ້ງຈິດໃຈອັນດຽວກັນທີ່ແມ່ເຄື່ອມໄມ້ອື່ນໆຂົນເຫຼັກພວກທຳມະສັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ເມື່ອແມ່ກຳລັງເສື່ອມຖອຍລົງໃນອຳນາດ, ພວກລູກສາວກໍ່ໄດ້ຕັບໃຫຍ່ຂຶ້ນ,
ແລະໃນບໍ່ລຳພວກນາງຈະໃຊ້ອຳນາດທີ່ແມ່ເຄື່ອມໃຊ້.” Spalding and Magan, 1.

ຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງມີນິເວດໃນການເຫັນອຳນາດທີ່ສາມ
ບັງຄັບໃຫ້ລາວຕ້ອງສະໜູນຂໍ້ສະໜູນທີ່ຜິດພາດຢ່າງຊັດເຈນ.
ມີນິເວດໄດ້ລະບຸສັດຮ້າຍຈາກທະເລໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບສາມວ່າເປັນໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ
ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກວ່າເປັນໂຮມສັນຕະປາບາ. ການນຳໃຊ້ພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບສານຈັດຂອງລາວ
ກໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງເຊັ່ນກັນ ເນື່ອງຈາກລາວບໍ່ສາມາດເຫັນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄປເກີນກາ
ວ່າອຳນາດແຫ່ງຄວາມຮຶກຮ້າງທຳລາຍອັນທີ່ສອງຂອງລັດທິສັນຕະປາບາ. ເພາະເຫດນັ້ນ
ເມື່ອມີນິເວດບໍ່ອຳນາດໂຮມໃນຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮອນ
ລາວໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ມັນເສມອິນເປັນອຳນາດດຽວທີ່ມີໃນສອງໄລຍະ. ນັ້ນເຄື່ອມເປັນ ແລະ ຍັງເປັນ
ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ມັນໄດ້ຂັດຂວາງລາວຈາກການເຂົ້າໃຈບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ວ່າເປັນສົ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ຂະຫຍາຍໄປເກີນກວ່າອານາຈັກທີ່ສືບຮັບຖືກແທນໂດຍໂຮມ. ລາວເຫັນ ແລະ
ລະບຸວ່າອານາຈັກທີ່ສືບຮັບໂຮມນັ້ນມີສອງໄລຍະ ຄືຖືກແທນໂດຍໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາບາ,

ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຫັນວ່າໂຮມສັນຕະປາບານນີ້ ເປັນອານາຈັກທີ່ຫ້າດ້ວຍ
ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກຕິດຕາມດ້ວຍອານາຈັກທີ່ຫ້າດ້ວຍ.

ໃນພຣະທຳດານເຢຣີ ບົດທີສອງ, ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ນຳສ່ວນປະກອບຂອງອານາຈັກທີ່ຫ້າໃນຄຳພະຍາກອນພຣະ
ຄຳພີໄປຮວມເຂົ້າກັບອານາຈັກທີ່ສີ່. ໃນລະດັບພື້ນຖານ ການນຳໃຊ້ຂອງພວກເຂົາເປັນຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ເພາະວ່າການອ້າງເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເທື່ອທຳອິດ
ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບການອ້າງເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆເທື່ອສຸດທ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ, ເພາະພຣະເຢຊູ
ໃນຖານະເປັນອັນຟາແລະໂອເມກາ, ຍ່ອມຊົງສະແດງຈຸດຈົບໂດຍອາໄສຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ.
ການບໍ່ສາມາດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງອານາຈັກທີ່ສີ່ຕ່າງກັນ
ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບມັນເລີຍທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສອງ ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງລັດທິນອກສາສະໜາ
(ມັງກອນ), ແລະສັດຮ້າຍຈາກທະເລໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສາມ ວ່າເປັນລັດທິສັນຕະປາບາ (ສັດຮ້າຍ)
ແລະສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສາມ ວ່າເປັນໂປໂຕສະແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍແລ້ວ
(ຜູ້ພະຍາກອນບອມ).

ມັນເລີຍສາມາດເຫັນມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມ
ເປັນອານາຈັກສາມລ່າດັບຕ່າງໆກັນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 12 ແລະ 13, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຕາມຕົກກະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງລາວ ຈຶ່ງຖືກບັງຄັບໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ
ທັງສອງບົດນັ້ນບໍ່ແມ່ນພາບປະກອບຕາມລ່າດັບຕ່າງໆຂອງອຳນາດທັງສາມທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ອາຣມາເກດໂດນ.
ແສງສະຫວ່າງທີ່ມີເລີ່ມໃດ້ຮັບນັ້ນເປັນແສງສະຫວ່າງອັນສົມບູນສຳລັບຄົນຮຸ່ນຂອງລາວ,
ແລະຄົນຮຸ່ນຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍແສງສະຫວ່າງນັ້ນ.

ແສງສະຫວ່າງເກືອບກັບອຳນາດທຳລາຍລ້າງສາມປະການ (ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນບອມ)
ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ Future for America ໃນ “ເວລາແຫ່ງຈຸດສົ້ນສຸດ” ໃນປີ 1989.
ຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງໃນພຣະທຳດານເຢຣີທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ ໂດຍການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ
ຕາມການສຳເລັດແຫ່ງດານເຢຣີ ບົດ 11 ແລະ ຂໍ້ 40 ນັ້ນ ແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ໃນຂະນະທີ່ Miller ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີ ບົດ 11
ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນຮາກຖານ ແລະ ເສົາຫຼັກສຳຄັນກາງຂອງຂະບວນການ Future for America, ແລະ ຂໍ້ 40
ຂອງດານເຢຣີ ບົດ 11 ໄດ້ສະໜອງແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຊິ່ງດຽວກັນກັບທີ່ຂໍ້ 13 ແລະ 14 ຂອງດານເຢຣີ ບົດ 8
ໄດ້ສະໜອງແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນຂະບວນການ Millerite.

ແລະໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ຈະຜະເຊີນໜ້າໂຈມຕີລາວ;
ແລະກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຈະຍົກມາຕໍ່ຕ້ານລາວດັ່ງລົມພາຍ, ພ້ອມດ້ວຍລົດຮົບ ແລະດ້ວຍພົນມ້າ
ແລະດ້ວຍເຮືອຈຳນວນຫຼາຍ; ແລະລາວຈະເຂົ້າໄປໃນບັນດາປະເທດທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຖ້ວມລົ້ນ ແລະຜ່ານໄປ.
ດານເຢຣີ 11:40.

ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ຈະບຸຖືກສົງຄາມໜຶ່ງທີ່ລົ້ມຕົ້ນໃນ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ໃນປີ 1798
ລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ.
ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ເປັນຕົວແທນຂອງຝຣັ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງໄດ້ນຳບາດແຜຮ້າຍແຮງໄປສູ່ອຳນາດສັນຕະປາບາໃນປີນັ້ນເອງ.
ອຳນາດສັນຕະປາບາຖືກນຳສະເໜີໃນທຶນນີ້ວ່າເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ຝຣັ່ງໃນປີ
1798 ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນຂອງສິບອານາຈັກໃນດານເຢຣີບົດທີ 7.
ອານາຈັກສິບນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງໂຮມນອກຮົດ, ແລະ ໂຮມນອກຮົດເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນ.
ອຳນາດສັນຕະປາບາ (ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ) ເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍ.
ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ຈະບຸຖືກກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ອຳນາດສັນຕະປາບາ)

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງຕົນໃນຕອນເບີດຂອງຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ ຈະໄດ້ຕອບຄືນຕໍ່ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ (ກະສັດແຫ່ງລັດທິບໍ່ເຊືອພຣະເຈົ້າ) ໃນທຸສັດ. ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຕອບຄືນນັ້ນ, ກະສັດແຫ່ງລັດທິບໍ່ເຊືອພຣະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍຈາກປະເທດຝຣັ່ງ ໄປສູ່ສະຫະພັນໂຊວຽດແລ້ວ. ຝຣັ່ງເປັນພຽງປະເທດດຽວ, ແຕ່ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຕອບຄືນຕໍ່ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້, ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ບັນດາປະເທດ," ດັ່ງທີ່ອະດີດສະຫະພັນໂຊວຽດເປັນ.

ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ສັນຕະປາບາ) ໄດ້ຕອບຄືນ, ການນັ້ນກໍໄດ້ນຳເອົາ "ລົດຮົບ," "ທະຫານມ້າ" ແລະ "ເຮືອຫຼຸຍລ່າ" ມາພ້ອມ. ລົດຮົບ ແລະ ທະຫານມ້າ ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງກຳລັງທາງທະຫານ, ແລະ ເຮືອເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງກຳລັງທາງເສດຖະກິດ.

ອຳນາດທີ່ໄດ້ກັບຄືນພັນທະມິດອັນບໍ່ບໍລິສຸດກັບສັນຕະປາບາເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການໂຄ່ນລົ້ມສະຫະພາບໂຊວຽດ ຄື ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລະ ກຳລັງສອງປະການຂອງສະຫະລັດໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທຣີສິບສາມ ໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນຄວາມສາມາດຂອງມັນໃນການບັງຄັບໂລກໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາໂດຍອາໄສກຳລັງອາວຸດ ແລະ ເສດຖະກິດ. ມະນຸດຈະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຊື້ ຫຼື ຂາຍ ຫາກບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ, ແລະ ນອກຈາກນັ້ນອີກ, ຫາກບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ, ມະນຸດຈະຖືກປະຫານຊີວິດ.

ຂໍ້ທຣີສິບໄດ້ລະບຸໂດຍກົງເຖິງມັງກອນ (ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້), ສັດຮ້າຍ (ລະບົບປາບາ) ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ຂໍ້ພື້ນຖານສຳລັບ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໃນປີ 1989 ໄດ້ລະບຸອຳນາດທັງສາມຝ່າຍແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າໝ້າໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ, ດັ່ງທີ່ຂໍ້ພື້ນຖານຂອງການເຄື່ອນໄຫວມົນເລໂຮດໄດ້ລະບຸອຳນາດສອງຝ່າຍແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າໝ້າລັດທິນອກສາສະໜາ ຕາມດ້ວຍລະບົບປາບາ.

ຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍການສູ້ຮົບລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂັ້ນນີ້ (1798) ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ເປັນຝ່າຍມີໄຊ, ແຕ່ພາຍໃນຂັ້ນຕ້ອງ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ຕອບ ແລະ ມີໄຊເໝືອນກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້. ຕອນຕົ້ນຂອງຂັ້ນໝາຍເຖິງການສູ້ຮົບລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວສານທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນຂັ້ນນີ້ ການສູ້ຮົບດຽວກັນລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້ໄດ້ຖືກນຳສະແດງອີກ, ແຕ່ດ້ວຍຜົນທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ຕອນຕົ້ນໄດ້ກຳນົດ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1798, ແລະ ການສູ້ຮົບໃນຕອນທ້າຍໄດ້ກຳນົດ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1989. ພາຍໃນຄຳພະຍານທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ ຂັ້ນນີ້ບັນຈຸລາຍເຊັນ Alpha ແລະ Omega, ຄື ການລົ້ມຕົ້ນ ແລະ ການສິ້ນສຸດ.

ປະຫວັດສາດຕົວຈິງຂອງຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ນັ້ນ ດຳເນີນຕໍ່ໄປເກີນກວ່າການລົ້ມລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989 ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂັ້ນສິບເອັດ. ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ສະຫະພັນສາມປະການຂອງບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍລຳດັບເຫດການຢ່າງວ່ອງໄວ. ດັ່ງນັ້ນ ຂັ້ນສິບຈິງເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຖືກກະທຳລົງໃນປີ 1798 ແລະ ຍັງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງໄທເຮຖືກຫຼົງລົງ.

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຂັ້ນສິບສຸດລົງຢ່າງສົມບູນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂັ້ນສິບເອັດ ບ່ອນທີ່ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ ແລະ ຍັງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງໄທເຮຖືກຈົດຈຳອີກຄັ້ງ. ລາຍເຊັນແຫ່ງການລົ້ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດນັ້ນ ຖືກຂຽນໄວ້ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ພິບໃນຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດທັງໝົດທີ່ຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ເປັນຕົວແທນອີກດ້ວຍ. ຂໍ້ຮ້າຍຄໍານີ້ນັ້ນຊັບອກກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງພຽງແຕ່ລັດທິນອກຮີດ (ມັງກອນ) ແລະ ລັດທິສັນຕະປາບາ (ສັດຮ້າຍ) ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນຍັງຊັບອກໂຄງສ້າງຂອງອຳນາດສາມປະການແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າ

ຊຶ່ງນຳພາໂລກໄປສູ່ອາຣະມາເກດໂດນ.

ໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງ Miller ໄດ້ປະກາດການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາສືບສວນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງ Future for America ປະກາດການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນ "ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ" ໃນປີ 1989, ຂະບວນການທົດສອບແລະຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດສາມຂັ້ນຕອນໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ ເມື່ອຫົກຂັ້ນຕອນທ້ອງຂອງ Daniel ບົດ 11 ຖືກເປີດຜະນຶກໃນການລົ້ມສະຫຼຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ. ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ Miller ເຫັນພຽງແຕ່ລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະ ອຳນາດສັນຕະປາບາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຫັນໂບຣແຕນຕັ້ງທຶນຫຼັງ, ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳ Ulai ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798 ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນານັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະສູນເສຍ. ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ໂລກກຳລັງຖືກປຸກປຸ້ນດ້ວຍຈິດວິນຍານແຫ່ງສົງຄາມ. ອີກບ່ອນ ເຫດການແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ. ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທັມດານໂອນບົດທີ 11 ໄດ້ເກືອບບັນລຸຄວາມສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນຄວາມສຳເລັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ຈະຖືກຊຳຄືນອີກ."

"ໃນຂໍ້ສ້າງສາມສິບ ມີການກ່າວເຖິງອຳນາດໜຶ່ງ ຊຶ່ງ 'ຂໍ້ 30 ຫາ ສາມສິບຫົກ ທີ່ຖືກອ້າງຄຳເວົ້າໄວ້."

"ເຫດການຕ່າງໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຈະເກີດຂຶ້ນ." Manuscript Releases, number 13, 394.